

મુંબાઈની શેકારી



ભાગ— બીજો.

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

મુંબાઈની શેઠાગૃહી—

યાને

—સુધરેલી સુંદરી.

ભાગ—બીજો.

—અભિપ્રાય—

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

બુકસેલર જુહાપુરા નારાયણરાય ચોકસી.

ડે. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે,

મું. નડીઆદ.

અમદાવાદ પાંચકુવા નાર રત્ના ઉપર આવેલા શ્રી ગણેશ પ્રી
પ્રેક્ષમા ત્રિવિદી ઇન્દિરલાલ માળિકલાલે છાપી

— અંત —

આવૃત્તી ૧ લી.

સંવત ૧૯૭૬.

પ્રત આર હજાર.

કિંમત એક આનો.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૦૪૪૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મુલ્કના શેઠા (૧૧)

વિષય ૨ - : ૪

સુધરેલી શેઠાણી.

હું અલબેલી ફેશન વેલી, નાનુક નવેલી નાર.
કેવી રમઝુમ રમઝુમ ચાલુ, કર અંબેલા હું અલું,
વળી આંખે ચસ્મા ઘાલુ, ભેઈએ મ્હા કોપ્રીનું પ્ચાલું—

ખીસ્કીટ હું મ્હાનાર— હું અલબેલી૦
પોલકું પહેરું પચરંગી, ખીલી વેલી નવરંગી,
ભેળનીયું છે અનંગી, અંતરમાં ઉમંગી;—

શોભાવું શણગાર.—હું અલબેલી૦
હું નાનુક નાર છું નાની, બની મુંબાઈની શેઠાણી,
બાઉં સીનેમા સહેલાણી, કરતા ગુસ્સો દીલબની—

પણ કોણ કરે દસ્કાર.—હું અલબેલી૦
પણ પાછ પતિ છે મ્હારો, નહિ ફેશનને મ્હાનારો,
પૈસાને સાગ્રવનારો, નહિ મોજ શોખ કરનારો—

હું ગણતી એને ગમાર—હું અલબેલી૦
બાતી ચોપાટી રસ્તે, હું મદ ભેળનસાં મસ્તે,
ગુવાની જબર જસ્તે, મુખ મલક મલકતી હસ્તે,

કરતી રહેલ અપાર—હું અલબેલી૦
(અનુસંધાન—ભાગ પહેલાના પૃષ્ઠ આઠથી)*

(રાગ—ગઝલ.)

શેઝાણી—

પથારી નાથ ત્યાગોને, થયું પ્રભાત બગોને,
જવેરી ઘેર બગોને, હીરાનો હાર લાવેને.
વહેલા ઘેર આવોને, બંગડી બે અપાવોને,
પીઓ પછી ચાહુ આવીને, મહારૂં મન મનાવીને.

શેઝ—

ધરોને ધૈર્ય ઓ નારી, બન્યો હું આજ આબરી,
થયો કાંસો મુને ભારી, સળેખમ તાવની વારી.
બોલાવા વેદને બવો, દવા સારી તમે લાવો,
થયો છે ચુંકને ઝાડો, ચુંથાયે જીવ આ મારો.

શેઝાણી—

ઠગારા ઓ પતિ મહારા, તમે આ ઢોંગ ધુતારા,
રસોઈ હું કરું ક્યારે, મુને દો દાગીના ત્યારે.

લેખક—

મુતાં રીસાઈને શાણી, કર્યું ના કાંઈ રે ખાવા,
ગયો લુખ્યો અરે હારી, બિચારો નોકરી કરવા.
ઘીમાં પુરી તળી છાની, જમીને ઝટ શેઝાણી,
ગયાં ચૈટા મડી કરવા, ખરીદી કંઈ નવી કરવા.
આવી છે લોઈવાડામાં, રહેતા બંગડીવાળા,
દીપાવે બેશ દુકાનો, સાડીને પોલકાંવાળા.

* મુંગાઈની શેઝાણીનો ભાગ-પહેલો ન વાન્યો હોય તે જરૂર
જાણી. કીમત ફક્ત એક આનો.

બંગડીનો વહેપારી—

પધારો બાઈ પધારોને, હુકાનો આ તમારી છે.
જીવો આ ફેનસી ચુડી, શરી સમ શોભતી રૂડી.
આજે ચીન દેશથી આવી, દેશે તમ હસ્ત દીપાવી,
દીસો પણ કેમ ઉઠાસી, વસીશું પીડ અંતરમાં.

શેઠાણી—

ન છાની વાત હું કેંતી, મુંઝાઈ મનમાં રેંતી,
મને લોભી મળ્યો સ્વામી, પડી મમ બેડમાં ખામી.
પતિ મારો ઘણો મુંજ, ધરાવે લાખની પુંજ,
પરંતુ લોભીને પાજ, સુધારે નહીં જરા રાજ.
નથી પૈસા કંઈ લાવી, ઉતાવળમાં અહીં આવી,
ઉધારે બંગડી લેવી, કહો શું આપવી કે ના.

બંગડીનો વહેપારી—

નથી પૈસા તાણી શીકર, તજો શીયર તમે ડીયર,
ગમે તો આપજો પૈસા તમારા ક્યાં જવાના છે.
કહોને આપું હું કેવી,—

શેઠાણી—

ચળકતી ચાંદની જેવી.

ન દીડી કોઈએ તેવી, વખાણે સાહેલી એવી.

બંગડીનો વહેપારી—

પધારો પ્રેમી રૂપાળાં, ધરો કર સનેહી મરમાળાં,
શરમ છોડો તમે શાણાં. વિધે મમ ગાત્ર અણુસાસ.

શેઠાણી—

પહેરાવો બંગડી એવી, જરીના હાથ ઊલાયે,
હરદ જો હાથમાં થાયે, મુખેથી ગાળ જોલાયે.

બંગડીનો વહેપારી—

ન ગભરાઓ તમે ગોરી, રસીલી આંહી આવોને,

શેઠાણી—

નહિ મુજ હાથને મરડો, થયો જો લાલ ઉઝરડો,
ચઢાવોને ધીમા ધીમા, મુંવાળા હાથ કરો ધીમાં.

બંગડીનો વહેપારી—

ન મુંઝારો તમે મનમાં પહેરાવી દઉં હવે ક્ષણમાં,
મુંગાં બેસી તમે રે'જો, પડે દુઃખ તો મુને કે'જો.

શેઠાણી—

ગયા મુજ હાથ આ મુજ, પ્રભાતે પહેરીશું બીજી.

બંગડીનો વહેપારી—

મધુરાં જોલી મનહારી, ચતુરા ચિત્ત હરનારી,
બબલી બહુની બંસી, લગાવી મોહની ફાંસી;
ફસાંયો મોહ પાસેથી, વિંધાયો નૈત્ર બાણેથી.

શેઠાણી—

અહા! દિલહર ચુડીવાળા, દીસો છો નાર કગનારા,
વળી મમ આંખના તારા, કંગો છો હાર હૈયાના.

બંગડીનો વહેપારી—

તમારું નામ બતલાવો, બતાવો ઠામ પણ રૂડું,
અમે ત્યાં આવીશું નિત્યે, યુવાની હુંડીશું ખીતે.

શેઠાણી—

રહેતા ગામડે પિતા, પીયરમાં વીજળી કહેતા,
અહીં મુખાર્ધ વિષે આવી, દીધું મુજ નામ દીપાવી.
બની ગઈ રાયની રાણી, ધરાવું નામ શેઠાણી.

બંગડીનો વહેપારી—

ઝબુકે વીજળી જેવી, દીસો સૌન્દર્યની દેવી.
ભમાવોના સતાવોના, કહો વીચાર અંતરના,
કટોરી પ્રેમની ભરીશું, મુખેથી સેલમાં રહીશું.
ઉભયનો સ્નેહ સંધાયો, રસીલી દાસ કહેવાયો,

શેઠાણી—

તમે કરી બાહતું જંતર, કરી વશ મોહની મંતર.
અરે ખ્યારા, અહો ખ્યારા, તમે મમ આંખના તારા,
વિનંતી હું કરું છાની, પધારો સાંજના આગે.
રમીશું પ્રેમથી રંગે, રહીશું રાતના સંગે,

બંગડીનો વહેપારી—

પતિ તારો હશે ઘરમાં, વિચારો કાંઈ અંતરમાં.

તમારા ધનનું—ધર્મનું અને આરોગ્યતાનું રક્ષણ કરનાર,

“ચહાદેવીની ચડાઈ” જરૂર વાંચો ક્રીમત એક આનો

નંગ સોના રૂપીયા ૨-૦-૦

શેઠાણી—

જમીને સાત વાગે એ, સુવા હુકાન પર બાથે,
ચરિત્રા જોઈ નારીનાં, અરે દુનિયા બધી હારી.
સતિ આવી પતિ પાસે, રમે સોથી બલે બારી,
જમીશું લોજનો સંગે, રમીશું રાતના રંગે.

જાંઘડીનો વહેપારી

મહીનું નામ બતલાવે, સેલે ઉપાય સમજાવે;

શેઠાણી—

ચતુરાની કહે ચાલી, સીનેમા પાસ એ આવી,
પછાડી એક છે બારી, પીયુ ત્યાં આવજો સાતે,

લેખક—

કહી શેઠાણી સીધાવી, બનાવી બત્રીસી વાની,
શીરે પુરી અને બજામાં, મધુરાં રાયતાં કરીઆં.
કચેરી કચલી બાજુ, વધારી મોઢરી તાજુ,
કદી દહીં બાળીને કીધી, છુપાવી ત્યાં પછી દીધી.
સમી સાંગે પતિ આવ્યો, જમણમાં રોટલો આપ્યો,
થયો ત્યાં વાલડો પુરે, આવ્યો છે ઈશકી શુરે.
જમીને શેઠાણી આવ્યા, કરે વિચાર બવાનો,
હુપાતો તો ચુકીવાળો, જોયો મોટી મુછેવાળો.

શેઠ—

મલ્યા ક્યાંથી અહીં આવ્યો, કહે શું ચોરવા ફાંચો.

બંગડીનો વહેપારી—

કહું હું હું કહું બધસાજ, નથી શુનો કરોને માફ,
જવું તું મિત્ર ધર મારે, ભુલી આંચો હું આ બારે.

મેઠ—

વહે નહિ તું કહી સાચું, સીપાઈને જઈ સોંપું.

બંગડીનો વહેપારી—

અહીં ઉધરાણી હું આંચો, ચુડી આ સાથમાં લાંચો.

મેઠ—

અરે નારી અહીં આવો, ચુડીનો લેલ સમજવો.

લેખક—

સુણી મેઠાણી ગભરાયાં, સુકી સીડીને પછડાયાં,
ગઈ છે બંગડી દુડી, ચુડી તો એટલી ખુડી.
કરીને શુભ ઇચ્છારો, સમજાવ્યો ચુડીવાળો,

મેઠાણી—

નથી એ બંગડી મારી, હીસે જે સામી છે ખારી.
રહે છે સાહેલી મારી, ચુડી મંગાવવા વાળી,

લેખક—

ગયો આંચો હુતો તેવો, બન્યો બેઠાલ એ કેવો.
હુપાલી કુતરી આવી, કરડવાને પગે ફાલી,
ચુડીવાળો તો ગભરાયો, સુકી ન્યાં દોટ પછડાયો.

સીપાઈએ ચોર સમજીને, લગાવ્યો દંડુકો જઈને,
 કરી પચડેજ જંજીરે, પુર્યો જઈ કેદખાનામાં.
 કરી પરનારીથી ચાલી, સુખાવી આખરે સારી,
 ક્યો ઇન્સાફ કીરતારે, કીધો છે કેદ સરકારે.
 રૂપિયા હંડમાં લીધા, પુરા બહુ હાલ તો કીધા,
 પુના જેલે ચુડીવાળો, ગયો છે ટીપવા ચુનો.
 પરનારી તણા પ્રેમી, વિના અગ્નિ અરે બળતો,
 દીસે છે શ્વાનના જેવો, સુખે કો દી નહિ કરતો.
 સતિ નારી સીતા જેવી; તમે જો અંતરે ઈચ્છો,
 બનીને રામના જેવા, સદા સદ્ગુણને ચાહો.
 વિષયના વિષના કિડા, ભલે ! દીસે કદી રૂડા,
 તમારું હિત હરનારા, ગણ્યો લોરીંગથી ભુંડા.
 વીતેલી વાત રહી બાકી, જુવો એ ભાગ ત્રીજામાં.
 વિનંતિ આટલી માનો, અરે આ ભાઈ ને બહેનો,
 મણિમય સુખ ઈચ્છો તો, ફસાસો ના કુસંગે કો.

સીફરાજ જયસીંહ-જસમા ઓડણ તથા સત્યવાન
સાવીત્રીનો મરખો. દરેક ભાઈ બહેનોને પાતાની ફરજ સ-
મજાવે છે. કીંમત છુટક એક આનો નં. ૧૦૦ ના રૂ. ૨-૪-૦

સૌંઠનો સંતાપ.—

(રાગ રાજગાના)

હાય, હાયરે હાયો હું શંખણી નારથી.

કહું આને હું નાગણ કે નારી,	
બની ફસનમાં મસ્ત રે'નારી,	
સુધરેલી મીટીંગે જનારી રે;	હાય ! હાયરે ૧
કદી નામ પ્રભુનું ના લેતી	
માત મહારીને ગાળો એ દેતી,	
કરે મારી એ નિત કબેતી રે;	હાય ! હાયરે ૨
નવી નવી સાડીઓ નિત માજે,	
કામ કરતાં હાથમાં લાલ્લ લાગે,	
મળે કુભારબ પાપ બળે રે;	હાય ! હાયરે ૩
કહે મોટર એક લઈ આવો,	
સીનેમાની ટીકીટ લેવા બલો,	
હુકમ મારો આ જલ્દી બબલોરે;	હાય ! હાયરે ૪
નહિ દાસી હું કંઈ તમારી,	
ઘર કામ તણી કરનારી,	
બુઓ ઊરમાં જરા વિચારી રે;	હાય ! હાયરે ૫
ચહા ઇચ્છાની હોટલનો પીલી,	

નહિ ન્યાત કે ધર્મથી બીટી,
મને મૂર્ખ ગામડીઓ કે'તીરે;

હાય ! હાયરે૦ ૧

નથી નયલે શરમનો છાંટો,
સખે મહમ જેવો બહુ ફાંકો,
કહો દિવસ કેટલો વાંકો રે;

હાય ! હાયરે૦ ૭

હડે શીખ સારી કોઈ વેળા,
પાડી ઘાંટા કરે લોક લેળા,
રડી લડી કરે એશિયાળા રે;

હાય ! હાયરે૦ ૮

થાયે નાટક જોવાને બહુ થેલી,
જઈ બેસે ત્યાં સહુની પે'લી,
કહું સુધરી કે છટકેલી રે;

હાય ! હાયરે૦ ૯

નહિ સમજાવી સમજે તે સાને,
નહિ વાત ધરે કોઈ કાને,
માત મહારીનું કહું ન માને રે;

હાય હાયરે૦ ૧૦

ઘર માફં સુધારામાં ઘાલ્યું,
તીજોરીનું તળીયું જણાયું
આવી ફેશનને દેશનું આનું રે

હાય ! હાયરે૦ ૧૧

કરે ભાષણ મીટીંગમાં ખોટાં,
કહે ભારત ભાગવત ખોટાં,
એતો બાનાં બધાં સૌ ભુલાં રે;

હાય ! હાયરે૦ ૧૨

દંત—મંજન વટી સાફ થાયે,
 ભુટ પેરીને ટેબલ પર ખાયે,
 વર્ણવર્ણના લેદ ભુલી જાયે રે; હાય ! હાયરે ૧૩
 કહું મારા દુઃખની રી કહાણી,
 લેજે દુઃખમાંહે સહુ જાણી,
 કરી ઈજાત સૌ ધુળધાણીરે; હાય ! હાયરે ૧૪
 જગપતિને પાયહું લાયું,
 જોડી હાય આશિષ એ માયું
 દીયો સુમતિ નાથ એ ચાયું રે;
 આજ, કુધારા હિન્દના કાપજો. ૧૫

❧ જાહેર ચેતવણી. ❧

આથી સર્વે ભુકે છાપનારાઓ અને છપાવનારાઓને જાહેર સુચના આપવામાં આવે છે કે:—

આ ભુકમાં પૃષ્ઠ ૧ થી ૧૧ સુધી તેના લેખકને યોગ્ય બદલો આપી રચાવવામાં આવી છે, માટે તેના સર્વ હક્ક નડીઆદના ભુકસેલર જદુલાલ નારણદાસનો હોવાથી કેમકે તેમની ધરવાનગી સિવાય છાપવી અથવા છપાવવી નહિ. જે કોઈ કાયદાનો ભંગ કરશે તેના ઉપર યોગ્ય હકાજ લેવામાં આવશે, એમ નક્કી સમજવું.

શેઠાણીની કથની.—

(રાગ—ગઝલ.)

મને મુરખો મળ્યો સ્વામી પડી છે સુખમાં જામી;
અરે હું આપતિ પામી, કહું શું આપદા જહેની. — ૧

કરે નહિ ચાકરી ધંધો, મુરખ થઈને ફરે અંધો,
કરે છે અવનવા ફંદો, કહું શું આપદા જહેની. — ૨

પુરૂષો અન્ય જ્યાં રમતા, અરે મુજ સ્વામી આથડતા
બળે છે ચિત્તમાં ભડકા, કહું શું આપદા જહેની. — ૩

કમાવા રીતના જાણે, કહી મુજ વાત ના માને;
ફરતુ નામ પરે પાણી, કહું શું આપદા જહેની. — ૪

પિતાના દામ સૌ બાધા, કમાવા પર લીધી બાધા;
કરજનાં હા ! કીધાં કાંધાં, કહું શું આપદા જહેની. — ૬

ઉધારે અન્ન એ લાવે, લેવા સૌ દામ તો આવે;
નહિ દે દામ તે વારે, કહું શું આપદા જહેની. — ૭

કરી તકરાર વદે ભુંડું, પડે, પળવારમાં કુડું;
બુવે ના આંખથી રૂડું, કહું શું આપદા જહેની. — ૮

અરે અંતર પીડા રહેતુ, ઉધારે કો' નથી દેતું;
આવે ભામીન સૌ લેતું કહું શું આપદા જહેની. — ૯

રૂપાળી આબરૂ દેખી, અરે અમ્મલ હીણા પેખી;
હુએ હું તન રહી શેકી, કહું શું આપદા બહેની. —૧૦

સંજન તહેવારના ટાણે, જમી આનંદ સૌ માણે;
મુખે એકાદશી બાણે, કહું શું આપદા બહેની. —૧૧

સ્નેહીએ શોધતા આવે, પતિને તે નહી ભાવે;
દિવસ દુઃખમાંહી વિલાપે, કહું શું આપદા બહેની. —૧૨

પિતૃ માતા ચહે મળવા, તો સ્વામિ લાગે બડબડવા;
લાગે હા હિત વચન કડવાં, કહું શું આપદા બહેની. —૧૩

પીયરનાં લુગડાં લાવુ, કદી જમવા સજી બાઉં;
તરત મેણાં અરે ખાવું, કહું શું આપદા બહેની. —૧૪

બન્યાં મુંબઈની શેઠાણી, વદે નિજુર એ વાણી;
કહું કયાં માહરી કહાણી, કહું શું આપદા બહેની. —૧૫

ગુજરી છંદગી મારી, બળાપો હું કરું ભારી;
દીયો કંઈ દાદ નરનારી, કહું શું આપદા બહેની. —૧૬

સદા ચિંતા તણા તાપે, અરે યૌવન હુલાયે છે.
અરે ! આવો પતિ દેખી, હૃદય મમ આ ચિરાયે છે. —૧૭

(સ્નેહમંજરીમાંથી થોડા ફેરફાર સાથે.)

રેશનની ફરિયાદ.

(રાગ સવયયા)

અલબેલી સુંબઠ નગરીમાં શોખીન પુરૂષો બહુજ વસે,
 ગાલ તમાચો મારી રાખતા લાલ થઈનેજ ફસે.
 પગાર મળતો પચીસનો ને સુધરેલામાં પંકાવું;
 દોસ્તદારની સાથે ફરતાં પૈસા ખરચી વખણાવું.
 દેશ વિષે કંગાલ સ્થીતી ને ઉદર તણું ફાંફાં પડતાં;
 કમાઈ કરવા કારણ દીકરો માત પિતા અહીં મોકલતાં.
 ભણ્યા ગણ્યા કઈ ઝાઝું નહીં તે ટુંક પગારે પ્રસન થયા;
 સુંબઠ નગરે મઝા માણવા તરંગ દીલમાં બહુ કયા.
 દસ મળતાં દસમાં નીભાવ્યું પંદરમાં પંદર પુરા;
 પચીસ મળતાં પાઈ બચે નહી તેઓ શોખ રહે અધુરા.
 એ રૂપીઆનું કપડું લીધું સીવાડતાં મનમાં ખીધા;
 અપ-ટુ-ડેટ સીવવાનું ખાતું અહી રૂપીઆ ત્યાં લીધા.
 એ અનુસારે કપડાં કરતાં પૈસાની ખુવારી કીધી;
 ત્યાર પછી ધોળીની એણે સુલાકાત જલ્દી લીધી.
 એક આનામાં સાદુ ધોશે સુજને તે તો નહિ ફાવે;
 મોશીંગ કંપની ગ્લેઝ કરે છે ચકચકાટ અતિશે આવે.

હજીમની પણ વધી કમાણી નવિન તરેહના કેસ કટે;
 તેલ લગાવી ચેળ અડ્યા મુજ માથા કેડું દર્દ મટે.
 માત પિતાને વધાર કાળે તેલ જરાએ ના મળતું;
 બેટો બાદમાં ઓઘલ નાંખે શીર તેલે થાતુ ગળતુ.
 મુંઝયા ત્યારે મુંબાઈ આવ્યા મુંબાઈમાં નહિરે લેણું;
 કમાણી તો ઉંઘી ગઈ પણ સ્ક્રામુ થયું છે બહુ દેણું.
 પગાર કરતાં ખર્ચ વધ્યો ને કરજ વિપે પછી સપડાયો;
 તેમાંથી બચવાને આખર ચોરી કરવા વિચાર કર્યો.
 શેઠ તણી ઉગાનાણી કરતાં ભાગી જવાનું નકકી થયું;
 એક દાવસ બહુ રૂપિયા આવ્યા લઈ જવા દીલ લલચાયું.
 નોટ ભરી ખીસ્સામાં એણે સ્ટેશન પર સીધાજ ગયો.
 દૂર દેશની ટીકીટ કઢાવી પોલીસને સંદેહ થયો.
 સરસામાન કંઈ પાસ નહિ ને ક્યાંથી નાસી આવ્યો છે;
 ખતાવ તારા શેઠને જલદી રૂપિયા ક્યાંથી લાવ્યો છે.
 પકડાતાં ચોરીનો મુદ્દો માણસદ્રેટે સબ કરી;
 પંદર ફટકા બાંધી માર્યા છોડી મુક્યો દયા ધરી.
 મુંબઈ નગરે મજા માણતાં ઇબજત વિનાનો થઈ બેઠો;
 મુન: દેશને માર્ગ ગયો તે ગોપાળે નજરે દીઠો.

(લેખક-ગોપાળજી હરીભાઈ દેસાઈ.)

નવા યુગનું નવું શાસ્ત્ર

(૧)

સુધરી જવાનાં સાધનોમાં મુખ્ય વસ્તુ આટલી;
ઘડીઆળ ચસમાં છુટ કર છત્રી છડી કે ખાટલી.
ઉત્તમ ગણાતાં જોજ કેળવણી તણું ફળ થાય છે;
શીવ! શીવ! અરે દોને ખજાર પરદેશમાં શું જાય છે.

(૨)

અહાહા! ખાન્ડી ને બીડી, ગણાયે સ્વર્ગની ત્રીડી;
પિયે ના તે ગમારો છે, અમારાં શાસ્ત્ર ન્યારાં છે.
પિતા માતા તણે તાળે, રહેવું એ કહ્યું કોણે;
પ્રિયાનો પ્રેમ ખ્યારો છે, અમારાં શાસ્ત્ર ન્યારાં છે.

(૩)

વધ્યાં હાંદલાં ખાલી ઘરમાં લપકો રાખે બહુ ભારી;
કોલર પીન નેકટાઈ ખરીદી પૈસાની દીધી ખવારી.
રોજખરી જીજર પીકમીઅધ વિના તરીએ નહિ ચાલે;
સીગારેટના ધુમાડા કાઢે જીવતાં સુખ જાણે ખાળે.

આ બુક ગણેશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ત્રીવિદી ઇન્દિરાલાલ મણેકલા
છાપી છે. ઠ. પાંચકુવા રોડ ચાર રસ્તા—સુ. અમદાવાદ.



પ્રકાશકે સર્વ હક સ્વામીન ગમ્યા છે.



કંઈ મુડીમાં મોટો નફો મેળવવાનું સહેલું સાધન.

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ (જે ફોટા સાથે)... કીં. રૂ. ૦-૧-૬

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૫-૦-૦

નંગ ૧૦૦૦ ના... રૂ. ૪૦-૦-૦

સ્વદેશ કાવ્ય (જે ફોટા સાથે)... કીં. રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૨-૮-૦

મુંબાઈની શેઠાણી ભાગ ૧-૨ દરેકની ... કીં. રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૩-૦-૦

નંગ ૧૦૦૦ ના... રૂ. ૨૫-૦-૦

અસહકાર વીણા (જે ફોટા સાથે) ... કીં. રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના ... રૂ. ૨-૮-૦

સોળ વરસની સતી ભાગ ૧ થી ૪ દરેકની રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૩-૦-૦

નંગ ૧૦૦૦ ના... રૂ. ૨૫-૦-૦

કુલીનની કન્યા સચીત્ર વાર્તા ... રૂ. ૦-૪-૦

સંગીત શાસ્ત્રીકળા સચીત્ર વાર્તા ... રૂ. ૦-૬-૦

એ સીવાય તમામ જાતનાં પુસ્તકો વેચનાર,

બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ.

૬. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે,

મુ. નડીઆદ.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ

સારસાપરેલા

લોહી સુધારી શરીરને નિરોગી બનાવ-
નારી ખરી ખાત્રીની દવા.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ સારસા પેલા
આજકાલ ઘણોજ વખણાય છે. ખસ, હુખસ,
દરાજ, ખરજવાં, ગડગુમડ, પ્રમેહ, ચાંદી,
વિસ્ફોટીક, કંઠમાળ, કોઠ અને સામાન્ય
નબળાઈ માટે ખાસ કરીને આ જસમાઈનનો
સારસાપરેલા વાપરવા ડાક્ટરો ભલામણ કરે
છે, સંધીવામાં તેનો ગુણ અજબ જેવો છે.
કીમત રૂ. ૧૫. વી. પી. થી રૂ. ૧૫૦.
૩ શીશીના રૂ. ૫૦. ૬ શીશીના રૂ. ૯૦.

મેનેજર-જસમાઈન એજન્સી,

મુ. નડીઆદ (ગુજરાત,)

